

височини съвсѣмъ свободно; моя вѣстовой, Ганчо, не можешъ се нахвали.

На първо време бѣхъ въ голѣмо затруднение, незнаехъ какъ и какъ да се хранѣхъ, нѣ оказа се, че генералъ Столѣтовъ и неговия шабъ си съставиле обща готварница, иматъ сѣждове и готвачъ отъ рускиѣ охотници; на общия обѣдъ освѣтяхъ офицеритѣ отъ шаба, приети и волноопредѣляющіе юнкери, отъ които единъ, Поливановъ, младъ момъкъ, отъ твърдѣ добра московска фамилия. Азъ, като нѣмахъ още опредѣлено назначение, помолихъ да ме включатъ въ общия обѣдъ и така се обезпечихъ относително яденето. На позицията се расположихъ отдѣлно, близо до шаба, подъ едно голѣмо клонесто дърво, какъто и казахъ да обтѣгнатъ дадения ми шатъръ. Не успѣхъ още да сѣднѣхъ, ето че идва бързия полковникъ Б., тѣрси началника на шаба, Ринкевича. — Да, и съ васъ, полковникъ, трѣбва да се поприказва, какъ ще дѣйствуваме, ако би неприятеля да ни нападне, че и съ позицията трѣбва да се запознайме.

Дотѣгна ми толъ Б. съ какво право, и отъ ко-го е опълномощенъ да се увира на всѣкадѣ съ свойте съвѣти, прѣдложения и даже распорѣждания! Азъ го оставихъ да тѣрси Ринкевича, а самичакъ останахъ на позицията. Съ нетърпение чѣкахъ идването на генерала Столѣтова, да се освободѣхъ отъ лъжливого положение, въ което бѣхъ турнатъ. Прѣзъ деня, вечеръта и нощъта времето много хубаво, тъй щото азъ си добръ отпочинахъ.

23-ий юлий.

Огидохъ къмъ маркитанта да си позакуснѣхъ и купѣхъ вино, нѣ не тъй стана! Всичкото вино продадено. Раухъ и князоветѣ сѣдеха на балкона почти варѣдъ съ шатѣра на маркитанта, тъй щото непременно трѣбваше да преминѣхъ около тѣхъ. Азъ се приближихъ и рапортувахъ за благополучието въ повѣренната менъ войска. Евгений Максимилиановичъ ме напои съ една чашка ракия. Николай Максимилиановичъ изглежда здравъ и веселъ; попита ме за моето здраве. На гърдитѣ на генерала Рауха георгиевски кръстъ, когото